

stillede saadanne Betingelser. Naar Trafikken saaledes bliver fordelt, spares den store Udgift til Dobbeltsporet og den faste Bro over Lille Bælt. Der tilvebringes den korteste Forbindelse mellem Sjælland og Sønderjylland, og det vil ogsaa være til Gavn for store Dele af Fyn. Fra det sydlige og østlige Fyn, hvor man nærmest sælger sine Heste til Tyskland, vil man faa den korteste Vej at transportere dem ad. Sagen har ogsaa lokal Interesse for Faaborg, navnlig for den talrige Fiskeribefolkning dernede. Jeg vil anmode den højtærede Minister om at tage Sagen under velvillig Overvejelse og muligvis nærmere undersøge den.

Berntsen: Det har baade interesseret og glædet mig at være Vidne til den Tone, der har præget den Forhandling, vi i disse Dage have ført om det foreliggende Finanslovsforslag; thi den danner en glædelig Modsætning til den Tone, der har været oppe i de tidligere Aars Finanslovdebat. Naar jeg undtager et Par enkelte Vikingenaturer, kan jeg ikke andet, end jeg maa erkende, at der hersker en forsonlig Aand, jeg kunde fristes til at sige en moderat Tone over Forhandlingerne, saavel fra de højtærede Ministres som fra Tingets Medlemmers Side. Det skyldes selvfølgelig i første Række Ministerskiftet og den Maade, hvorpaa hver enkelt af de højtærede Ministre er optraadt over for Tinget; men jeg tænker ogsaa, at det noget har sin Grund i, at de fleste Medlemmer i denne Sal have en levende Fornemmelse af, at nu er det ikke længere de store Ords og de stærke Ords Tid, men at det er Arbejdets og Handlingens Dage, der staa for Døren. Befolkningen venter sikkert, at en Del af de Løfter, der ere givne, nu skulle indfries. Jeg forstaaer kun ikke, hvorfor enkelte ærede Medlemmer og allermindst hvorfor et ganske nyt Medlem som det ærede Medlem for Frederikssund (Berg) formaner os til at vise Taalmodighed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er en Dyd, som det danske Folk har udøvet tilstrækkelig, omtrent i en Menneskealder. Jeg finder derfor ikke, der er nogen særlig Anledning til at prædike Taalmodighed i dette Øjeblik. Det forekommer mig, at den foreliggende Situation med Hensyn til Lovgivningsarbejdet er saa gunstig, som den ikke har været i mange Tider i vort Land. Vi have et Ministerium, der er tilsagt Støtte af alle Partier i denne Sal, og i det andet Ting tør Regeringen sikkert gøre Regning paa Tilslutning fra et meget

stort Mindretal, saa stort, at det meget let kan blive Flertal ved de kommende Landstingsvalg ad Aare . . . (A. Nielsen: Saa maa man dog have Taalmodighed saa længe). . . Et Aars Taalmodighed er ikke saa forskrækkeligt, men jeg tror end ikke, at det er nødvendigt at vise den i saa høj Grad, som ogsaa det ærede Medlem synes at have Tilbøjelighed til. Jeg synes tværtimod, at nu skulde der være Beredvillighed til fra alle Sider at tage fat paa Arbejdet i Fortrøstning og Tillid til, at der nok skal komme et godt Resultat ud deraf. Jeg har for øvrigt ikke begæret Ordet for nærmere at komme ind paa den foreliggende politiske Situation, i den Henseende kan jeg fuldstændig henholde mig til de Udtalelser, der bleve fremsatte ved Begyndelsen af denne Forhandling af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Jeg skal kun tilføje, at jeg har den Opfattelse, at det er enhver Venstremands Pligt at støtte det nuværende Ministerium, ikke alene i dets Arbejde for at gennemføre nyttige og for vort Samfund gavnlige Reforme, men ogsaa for at grundfæste Venstres Magt her i Landet, saa at Administrationens Ledelse fremtidig er i Venstres Haand.

Jeg har derimod begæret Ordet for at omtale nogle enkelte Forhold, der berøres af Finansloven og det her foreliggende Budgetforslag. Den sidste ærede Taler, min Landsmand fra Faaborg, frister mig ganske naturlig ind paa en Betragtning af vore Trafik- og Jernbaneforhold i det hele. Det interesserer mig for saa vidt, at, skønt Faaborg Kredsen har skiftet Rigsdagsmand, synes der med Hensyn til det Forhold, der blev omtalt af den sidste ærede Taler, at være en skøn Harmoni mellem ham og hans Forgænger. Jeg vil dog om vore Jernbaneforhold i al Almindelighed udtale, at jeg hører til dem, der have den Opfattelse, at det finansielle Resultat, vi have ud af vore Statsbaner, er alt for tarveligt. I Virkeligheden give de danske Statsbaner ikke blot intet Overskud, men de give Underskud. Thi naar man vil tage med i Betragtning de store Summer, som hvert Aar ere opførte paa Finanslovens § 26, hvor der findes Udgifter, som enhver Privatbane maa afholde af sin egen Drift, saa er det sikkert, at naar disse Udgifter tages med i Betragtning, give de danske Statsbaner snarere Underskud end Overskud, og det gaar dog ikke an, at den danske Statskasse har anvendt en halvtredie hundrede Mill. Kr. til dette store, vigtige Formaal uden at faa noget som helst aar-